

2. Акімов С. В., Шостя А. М., Смыслов С. Ю. Відгодівельні і м'ясні якості свиней різних генотипів України. Вісник Сумського НАУ. 2003. Вип. 7. С. 7-9.
3. Акнєвський Ю. П., Рибалко В. П. Відтворювальні якості свиней великої білої породи за чистопородного розведення та схрещування. Ефективне тваринництво. Київ, 2006. № 5 (13). С. 16-19.
4. Барановський Д. І. Ефективність міжпородних поєднань у промисловому схрещуванні свиней. Методи створення порід і використання сільськогосподарських тварин. Харків, 1998. С. 111-112.
5. Беконні якості свиней породи ландрас / В. С. Топіха, В. Я. Лихач, С. І. Луговий, І. В. Коновалов. Таврійський науковий вісник : наук. журнал. Херсон : Гринь Д. С., 2012. Вип. 78, Ч. 2 (І). С. 200-205.

ФОРМУВАННЯ РЕМОНТНОГО МОЛОДНЯКУ СВИНЕЙ РІЗНИХ ЛІНІЙ

Калиниченко Галина

к. с.-г. н., доцент

Кобилінський Віталій

здобувач вищої освіти магістерського рівня

Кафедра технології виробництва продукції тваринництва
Миколаївський національний аграрний університет, Україна

На сучасному етапі племінної справи в свинарстві важливого значення набуває розробка прийомів прогнозування продуктивних якостей тварин. Такий прогноз базується на фенотиповій оцінці в ранньому онтогенезі і встановлення її залежності з показниками, отриманими за повний період випробування. При наявності високої кореляційної залежності створюються можливості відбору племінних тварин в більш ранньому віці, що сприяє прискоренню темпів зміни поколінь і, відповідно, прискоренню селекційного процесу [1, 2].

Враховуючи, що жива маса в ранньому віці має позитивну кореляцію з її показниками в кінці періоду вирощування. Тому існує можливість на підставі визначення показників енергії росту виявити їх зв'язок з подальшим ростом свиней та їх відтворювальними якостями [3].

Останнім часом вивчення закономірностей росту ведеться з використанням нових методів оцінки його інтенсивності, які можна розглядати як критерії визначення племінної цінності тварин [4].

Низкою багатьох досліджень встановлено, що залежно від інтенсивності росту спостерігаються суттєві відмінності між тваринами різних генотипів за динамікою живої маси. Ретроспективний аналіз, що у 80...90 роках ХХ століття використовувався показник інтенсивності формування розроблений досвідченими вченим, який базується на різниці у відносній швидкості росту в суміжні вікові періоди росту. Було встановлено, що популяції тварин розподіляються на групи повільно, помірно і швидко формуючих. Це, в свою

чергу, веде до їх диференціації за енергією росту і мірними ознаками (жива маса, проміри) і відповідно проявляються у відмінностях за відгодівельними і м'ясними якостями. В той же час, в дослідженнях П.Д. Максимова [5] було доведено, що основним недоліком даного способу оцінки енергії росту є те, що він не враховує початкову і кінцеву живу масу тварин. Тому, тварини різної маси можуть мати подібні значення індексу інтенсивності формування. Подальше удосконалення даної методики дозволило знайти нові критерії оцінки тварин за рівномірністю та напругою росту.

Їх використання дозволяє більш точно оцінити закономірності росту тварин та прогнозувати їх продуктивні та відтворювальні якості.

Виходячи з цих передумов, нами вивчено динаміку живої маси ремонтного молодняку різного лінійного походження (табл. 1).

Результатами досліджень встановлено, що із 6-місячного віку сформувались відмінності за живою масою тварин, рівень яких співпадає з метою відбору в групі. Найменші показники живої маси у 6-місячному віці мали ремонтні свинки лінії Сніжка – 50,4кг, що на 27,9кг менше, ніж у тварин лінії Алтинса. У 6-місячному віці жива маса тварин ліній Чингиса, Гюльтера, Лафета була практично однакова і наближалась до рівня живої маси ремонтного молодняку лінії Алтинса.

Таблиця 1. Динаміка живої маси тварин різного лінійного походження, $\bar{X} \pm S_{\bar{x}}$

Лінія	Жива маса, кг			
	у віці, місяців			
	2	4	6	10
Сніжок	12,29 ± 0,31	28,36 ± 0,87	50,43 ± 1,25	109,64 ± 1,69
Чингис	13,08 ± 0,27	33,75 ± 0,38	62,83 ± 0,99	118,75 ± 2,47
Ману	12,83 ± 0,28	37,78 ± 0,32	58,06 ± 0,76	110,56 ± 2,58
Славутич	12,93 ± 0,34	39,91 ± 0,92	68,00 ± 1,23	122,71 ± 2,71
Креквій	16,31 ± 0,30	35,50 ± 0,87	58,63 ± 0,70	116,38 ± 1,16
Гюльтер	16,29 ± 0,43	38,36 ± 0,51	68,36 ± 0,59	123,21 ± 1,75
Лафет	16,29 ± 0,32	42,28 ± 0,72	67,47 ± 1,08	124,06 ± 2,34
Алтинс	17,43 ± 0,86	45,93 ± 1,46	78,29 ± 1,11	131,07 ± 2,09

У тварин лінії Чингиса в 4-місячному віці спостерігався компенсаторний ріст і ремонтному молодняку була притаманна найвища енергія росту.

В цілому встановлена різниця зберігалась і у наступні періоди онтогенезу. Це свідчить про подібний характер росту тварин визначених ліній. В цілому слід зазначити, що диференціація тварин різного лінійного походження за живою масою, проведена у 2-місячному віці спостерігалася і у подальші вікові періоди і була статистично вірогідна.

З метою оцінки закономірностей росту тварин різних ліній, що вивчаються, нами визначено індекси інтенсивності формування, рівномірності, напруги, модифікований індекс та середньодобовий приріст (табл. 2).

В дослідженнях встановлено, що найбільш висока інтенсивність формування характерна для свиней тих ліній (Креквій, Чингис, Лафет), які мали високу енергію росту у 4-місячному віці (0,563...0,453), тоді як свині інших

ліній поступаються їм на 0,332...0,222.

Тварини лінії Сніжка мали найменші значення за модифікованим показником напруги росту. Тварини ліній Гюльтер, Лафет і Алтинс з високою енергією росту у 4-місячному віці мали найкращі дані. Інтенсивність формування має пряму залежність з середньодобовими приростами.

Таблиця 2. Показники інтенсивності формування і росту свиней у ранньому онтогенезі

Лінія	Інтенсивність формування, Δt	Індекси росту			Середньодобовий приріст, кг
		рівномірності, I_p	напруги, I_n	модифікований, I_m	
Сніжок	0,231	0,258	0,060	0,073	0,318
Чингис	0,280	0,324	0,089	0,116	0,415
Ману	0,563	0,241	0,166	0,212	0,377
Славутич	0,471	0,312	0,159	0,216	0,459
Креквій	0,249	0,282	0,078	0,088	0,353
Гюльтер	0,246	0,348	0,087	0,107	0,434
Лафет	0,453	0,294	0,158	0,193	0,426
Алтинс	0,231	0,412	0,092	0,117	0,507

За рівномірністю росту тварини лінії Алтинса виявились найкращими (0,412), а тварини лінії Креквія та Сніжка поступались їм на 37,4...41,5% за цим показником. Це свідчить про те, що період активного росту тварин лінії Алтинса проходить без різних знижень рівня середньодобових приростів тоді як тварини лінії Креквія та Сніжка характерна нерівномірність росту, що призводить до зниження середньодобових приростів.

Напруга росту збільшується пропорційно величині середньодобових приростів. Можна зробити висновок, що тварини вивчаємих генотипів мали відмінності в відносній швидкості росту в суміжні вікові періоди. Це свідчить про те, що існуючі показники живої маси у вивчаємих тварин за рахунок різної інтенсивності росту зберігались до 6-місячного віку.

Аналізуючи приведені дані можна відзначити, що за середньодобовими приростами тварини лінії Сніжка мали найменший показник (318г), а у тварин лінії Алтинса він був на 189г більше. Енергія росту свинок лінії Чингиса, Гюльтера, Алтинса була практично на одному рівні та перевершувала мінімальний показник на 30,7; 26,7; 25,4г відповідно.

Список використаних джерел

1. Гнатюк С.А.Топіха В.С.Трибрат Р.О.Лихач В.Я.Луговий С.І. Багатогалузе, стабільно прибуткове // «Аграрний тиждень». – 2018. – Вип. № 6(330) – С.57 – 60 .
2. Лохоня О.І. До оцінки нинішнього стану й визначення напрямів підвищення ефективності виробництва свинини в Україні // Таврійський науковий вісник: Збірник наукових праць ХДАУ. Вип. 58/2. – Херсон: Айлант. – 2008. – С.264–272.
3. Технологія виробництва і переробки продукції свинарства //М.Г. Повод, о. Бондарська, В. Лихач та інш. – Київ: – 2021. – 360 с.

4. Топіха В.С. Досвід створення промислового свинарства в умовах СГПП «Техмет-Юг» Миколаївської області / В.С. Топіха, С. М. Галімов, О.О. Стародубець // Вісник аграрної науки Причорномор'я. МНАУ. – Миколаїв. МНАУ, 2014. – Вип. 4(81). – С.170–177.
5. Максимов П.Д. Прийоми підвищення репродуктивних і відгодівельних якостей свиней спеціалізованого м'ясного типу: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. с.-г. наук: спец. 06.02.01. – К., 1994. – 25 с.

ВПЛИВ ФІЗИКО-МЕХАНІЧНИХ ВЛАСТИВОСТЕЙ ВОВНИ З УРАХУВАННЯМ КОЛЬОРУ ЖИРОПОТУ НА ПОКАЗНИКИ ВОВНОВОЇ ПРОДУКТИВНОСТІ

Калиниченко Галина

к. с.-г. н., доцент

Тараненко Денис

здобувач вищої освіти магістерського рівня

Кафедра технології виробництва продукції тваринництва
Миколаївський національний аграрний університет, Україна

Жиропіт є одним із основних компонентів руна, який виконує захисну функцію, зберігає вовну від шкідливого впливу навколишнього середовища, сприяє збереженню таких властивостей, як: пружність, міцність, еластичність та колір. Жиропіт є результатом діяльності залоз шкіри, його склад та функціональне призначення заслуговують на окрему увагу та поглиблене вивчення. Саме такі дослідження потребують особливих умов, які не можливо створити на виробництві. В умовах господарства, під час бонітування достатність жиропоту оцінюють за зовнішнім станом шпателю, еластичністю та блиском вовни, глибиною забрудненості руна [1, 2, 3].

На наступному етапі досліджень ми вивчали показники вовнової продуктивності в залежності від кольору жиропоту.

Для цього було сформовано 3 дослідні групи: I дослідна група має білий колір жиропоту; II дослідна група має світло-кремовий колір жиропоту та III дослідна група має кремовий колір жиропоту.

У результаті досліджень було встановлено, що середні показники живої маси баранців в більшості випадків суттєво не відрізнялися залежно від кольору жиропоту. Так баранці I дослідної групи з білим кольором жиропоту знаходиться у межах 71,9 кг. Жива маса баранців II дослідної групи зі світло-кремовим кольором жиропоту становить 75,3 кг. Найвищі показники живої маси були відмічені у баранців III дослідної групи з кремовим кольором жиропоту – 75,5 кг (табл. 1).

Дані результати фахівці пояснюють тим, що для покращення якості жиропоту в овець асканійської тонкорунної породи було використано австралійських мериносових баранів-плідників, що характеризувалися дещо нижчими